USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **T. S.**, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/6, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2018, č. j. 4 A 13/2018 - 18,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 31. 5. 2018 kasační stížnost směřující proti v záhlaví uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud"). Kasační stížnost podal jménem žalobce (dále jen „stěžovatel") Mgr. Ladislav Bárta, advokát se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava. Součástí podání však nebyla plná moc opravňující uvedeného zástupce k podání kasační stížnosti a k zastupování stěžovatele v řízení před Nejvyšším správním soudem. Taková plná moc není ani součástí spisu městského soudu (sp. zn. 4 A 13/2018), neboť na č. l. 3 je založena pouze plná moc, která ho opravňuje k zastupování stěžovatele v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované, avšak nikoli již k zastupování v řízení o kasační stížnosti a k úkonům s tím souvisejícím (v podrobnostech k otázce uvedené plné moci viz odstavec [6] níže).

[2] Soud proto usnesením ze dne 20. 6. 2018, č. j. 9 Azs 191/2018 – 16, Mgr. Bártu vyzval, aby ve lhůtě pěti dní od jeho doručení předložil plnou moc dokládající oprávnění k zastupování v řízení o kasační stížnosti a poučil jej o následcích spojených s neodstraněním tohoto nedostatku. Toto usnesení bylo Mgr. Bártovi doručeno dne 20. 6. 2018, lhůta pro splnění soudem uložené povinnosti tedy marně uplynula dne 25. 6. 2018.

[3] Výše uvedené usnesení se soud pokoušel neúspěšně zaslat také přímo stěžovateli na adresu uvedenou v kasační stížnosti (K. 66, B., K.). Zásilka se však dne 11. 9. 2018 vrátila soudu nedoručená s informací poštovní služby v Kyrgystánu ze dne 27. 8. 2018, že

stěžovatel je na této adrese neznámý. V tomto případě tedy nemohla nastat fikce doručení písemnosti, jelikož stěžovatel nebyl poučen o důsledcích jejího nevyzvednutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 14. září 2011, č. j. 6 Ads 96/2011 – 6). Podstatné ovšem je, že se písemnost podařilo doručit alespoň Mgr. Bártovi (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2015, č. j. 3 As 184/2015 – 16; v tomto případě soud odmítl kasační stížnost v návaznosti na to, že vyzvaný zmocněnec nedoložil ve stanovené lhůtě chybějící zmocnění k zastupování stěžovatele, přičemž již poté nevyzýval k doplnění plné moci stěžovatele samotného).

[4] Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že v současnosti je rozšířenému senátu předložena věc (sp. zn. 6 As 405/2017), která se týká příbuzné otázky, zda je třeba k odstranění nedostatku podání, spočívajícím v chybějícím dokladu o zastoupení, vyzvat též stěžovatele samotného, nikoli jen jeho zástupce. Jak je uvedeno v předchozím odstavci, soud v nyní projednávané věci zvolil řešení, které se snaží více šetřit práva účastníka řízení, a proto vyzval k doložení plné moci nejen Mgr. Bártu (zmocněnce), ale i stěžovatele (zmocnitele). Skutečnost, že stěžovatel se nezdržuje na adrese uvedené v kasační stížnosti (jiná adresa není soudu známa), a proto se mu písemnost nepodařilo doručit, však Nejvyšší správní soud nemohl ovlivnit. Jakkoli se fikce doručení přímo stěžovateli neuplatní (viz odstavec 0 výše), soud v projednávané věci vynaložil dostatečné úsilí k odstranění nedostatku průkazu zastoupení; Mgr. Bárta požadovanou plnou moc nedoložil a stěžovateli nebylo možné výzvu k doložení plné moci doručit.

[5] Dle § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem představuje jednu z podmínek řízení o kasační stížnosti.

[6] Mgr. Bárta na výzvu dle usnesení č. j. 9 Azs 191/2018 – 16 reagoval přípisem ze dne 21. 6. 2018, v němž uvedl, že byl zmocněn k podání „*opravného prostředku proti předmětnému rozsudku Městského soudu v Praze, tedy i k řízení před Nejvyšším správním soudem*“. Odkázal přitom na svoji plnou moc ze dne 8. 2. 2018, kterou doložil již městskému soudu pro řízení o žalobě. Tato plná moc na třetím řádku obsahuje všeobecné zmocnění advokátu, aby „*podával opravné prostředky*“. Současně však níže výslovně stanoví, že byla udělena „*ve věci žaloby proti rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie č. j. CPR-4379-3/ČJ-2018-930310-V244*“. Právě konkrétní vymezení věci, v níž může advokát jednat, je rozhodující. Věc je zde vymezena odkazem na žalobu proti určitému správnímu rozhodnutí. Jinak řečeno, plná moc nepředvídá podání kasační stížnosti, neuvádí, že by byla vydána podle s. ř. s. a vůbec (ani v obecnosti) nezahrnuje možnost, aby advokát v řízení před Nejvyšším správním soudem za stěžovatele jednal (může pouze „podávat“ blíže neurčené opravné prostředky). Samotná absence odkazu na s. ř. s. sama o sobě není vadou, nicméně plná moc složitě kombinuje prvky generální plné moci se zmocněním k zastupování ve věci žaloby, kterou projednával městský soud; tím je vnitřně rozporná. Pokud tedy existuje nadále vztah zmocnění mezi stěžovatelem jako klientem a advokátem i pro účely řízení před Nejvyšší správním soudem, měl advokát obstarat perfektní plnou moc a doručit ji soudu ve stanovené lhůtě. To však neučinil.

[7] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2005, č. j. 7 As 13/2005 – 62; platí, že *„[P]ři posuzování, jestli písemná plná moc nebo ústní prohlášení účastníka o udělení plné moci (do protokolu) mají potřebné náležitosti, je třeba vzít především v úvahu, zda* ***spolehlivě*** *prokazují oprávnění označeného zástupce jednat za účastníka řízení. V případě, že je možné* ***bez pochybností*** *takové oprávnění dovodit z obsahu plné moci, popřípadě z okolností, za kterých byla písemná plná moc soudu doručena nebo za kterých bylo učiněno ústní prohlášení, nemají případné vady plné moci za řízení význam*“ (zvýraznění bylo přidáno). Jak je uvedeno v předchozím odstavci, plná moc ze dne 8. 2. 2018 neobsahuje bezrozporné či „spolehlivé“ vyjádření vůle stěžovatel zmocnit Mgr. Bártu k zastupování v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku městského soudu uvedenému v záhlaví. Vzhledem k obligatornímu zastoupení účastníků advokátem, resp. osobou s vysokoškolským právnickým vzděláním (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) považuje soud za přiměřené požadovat, aby advokát byl pro řízení o kasační stížnosti vybaven takovou plnou mocí, v níž bude oprávnění jednat před NSS buď výslovně uvedeno, nebo alespoň z ní toto bude spolehlivě vyplývat.

[8] Stěžovatel tedy přes výzvu soudu neodstranil nedostatek podmínek řízení spočívající v absenci povinného zastoupení advokátem; Nejvyšší správní soud proto odmítl jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu